

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. VII. Aliquæ in characteres jam memoratos reflexiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

rato regni regimine ad rogam damnatus interit. Spe veniæ à Maria Regina obtinendæ abjuravit errores. Verùm id frustra à se factum conspicatus, ficto id se animo fecisse testatus est. Cumque vel minima rursus spes veniæ affulgeret, iteratis vicibus abjuravit errores; adeo ut septies & decies circa fidem variasse legatur. Et tamen Virum hunc Scriptores Anglicani Athanasius & Cyrillus comparant. Tales sunt Sectarum novarum Sancti.

Sand. l. de
Schism.
Angl.

D. Burnet.

§. VII.

Aliqua in characteres jam memoratos reflexiones.

N Eminem his characteribus notatum volumus. Gallorum est, qui præsentem animorum divisionem inspiciunt curiosius, videre quidnam horum, & quibus conveniat; uti etiam qui effectus mali ex quorundam pertinacia merito sint timendi. Ad serium iustumque de hac re ferendum iudicium non inutiles erunt reflexiones sequentes.

1. Prælati omnes qui hæcenus Schismatum fuerunt auctores, etsi superbiâ, ambitione, pertinaciâ, hypocrisi, aliisque vitiis turgerent inflati, insignis nihilominus famam sanctitatis sectariorum suorum encomiis sunt consecuti. Non ergo fidendum præsentis sanctitati Episcopi, agmen ducentis rebellium Sectariorum. Nihil enim ad seducendos simplices & Schisma stabiliendum efficacius, quàm animus Præfulis fallaci sanctitatis opinione tumescens.

2. Si in prætenso hoc sancto deprehend-

M 2

rentur

rentur sententiæ variationes, circuitus artificiosi, speciosa proposita non implendi animo facta, sed fallendi, indicia denique superbiæ atque vindictæ; ambigendum non esset de genio & characteribus Novatoris: neque vir tot animi passionibus abreptus, haberi sanctus posset, nisi ab iis, qui factionis suæ principi turpiter adulantur.

3. Ut facilius Novatorum omnium similitudo appareat, meminisse oportet illorum temporum, quibus vixerunt antiquorum Schismatum auctores. Horrorem quemdam & detestationem veterum Schismaticorum Catholicis hodiernis sensus ipse religionis inspirat. Verùm cum illos inter & hos, qui hodie scindunt Ecclesiam, discrimen intercedere concipiamus, ad horum conspectum minùs quàm ad antiquorum memoriam exhorrescimus. Sed discrimen hoc, quod apprehenditur, non ex morum diversitate, sed ex solo temporum intervallo nascitur. Omnes hodie facilè detestamur Nestorium, Photium, Lutherum: at si ad prisca illa quibus vixerunt, tempora animum reflectamus, aliud vulgo de iis fuisse iudicium comperiemus. Illos tunc quidem Doctores Catholici tacitè execrabantur; plures alii magnificis præconiis celebrabant, nonnulli suspensio iudicio in neutram inclinabant partem, ac velut otiosi spectatores tragoediæ præstolabantur eventum: Persuadebatur fidelibus, nihil à doctrina eorum fidei & Religioni timendum; nihil speciosius in iis quàm disciplinæ rigor & morum probitas jactabatur: verbo uno tales omnino olim suspiciebantur, qualis hodie in Gallia Quæsnellus

lus & defensores ejus suspiciuntur. Veniet tempus quo horum nomina fidelibus omnibus tam erunt execrabilia, quam sunt nostris temporibus nomina eorum, qui Schismatum & Hæreseon olim fuerunt auctores.

4. Dominans quædam in regno illuvies vitiorum, timorem Schismatis auget. Nihil ita fidei & Religionis sensum extinguit quam effrænâ peccandi licentiâ. Si arcana paterent consilia eorum, qui Constitutioni maximè adversantur, minus quidem miranda, quam detestanda appareret ipsorum pertinacia.

O Deus concordie amantissime, qui pacem Apostolis tuis hæreditariam reliquisti, successoribus eorum miserè dissidentibus amorem pacis inspira: conserva unitatem Ecclesie tue, ut sit unum ovile & unus Pastor: mercenarios procul arce & lupos: seda tempestatem: vocem tuam de navicula Petri extolle, impera ventis & mari, hoc est humanis passionibus Ecclesie tranquillitatem turbantibus. Et vos Ecclesie Pastores, inquit Apostolus, *si qua consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas Spiritus, si qua viscera miserationis; implete gaudium meum ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unanimes, idipsum sentientes. Obsecro vos Fratres per nomen Domini nostri Jesu Christi, ut idipsum omnes dicatis, & non sint in vobis Schismata.*

Philip. 2.
v. 1. & 2.

ii Cor. 1.
v. 10.